

Båstad bjöd på bästa vädret – och mer därtill

Det är ganska fantastiskt hur vädret alltid blir varmt och fint när SWEA Örestad ordnar Sverigemiddag. Jag minns ett antal middagar när jag nästan klistrats fast vid stolen... Skulle det bli bra i år efter denna regniga sommar? Vi var många som kollade vädret på Internet – och inte såg det bra ut! Men jag tror det måste vara så att Gun Björklund har någon speciell kanal uppåt; t ex var lunchen under danmarksutflykten nog bland det varmaste jag varit med om utanför en bastu – och jag har ändå bott i Indien!

Taxichauffören som körde oss till Skansen i Båstad, där det inledande minglet skulle vara, hade aldrig hört talas om "Vinterträdgården". Jag förklarade att det inte skulle vara svårt för oss att hitta; det var bara att följa... ja, just det, sorlet, det speciella. Det var kvällen den 7 augusti. På deltagarlistan vi fick vid entrén stod namnen på 197 stycken Sweor! Nu var inte alla med denna kväll, men tillräckligt många för att det skulle bli sorl och glada igenkänningsrop. Vi fick delikata tilltugg och något vackert rosa att dricka – och en överraskning: en av Båstads boutiquer ställde upp med mannekänguppvisning. Sommarnatten var fortfarande ljum när vi begav oss hemåt – i mitt fall var "hem" Äppelgårdens golfklubb.

Här träffade vi vid nästa dags frukost ett antal glada Sweor, som var på väg ut på golfbanan. Vi fick höra att de sista hålen just invigts och att det sista, 18:e, som syns från frukostterrassen, har ett infernaliskt svårt inspel – green ligger nämligen på en ö! Det var bara att önska lycka till innan vi begav oss till Båstad torg där en buss väntade på att ta oss till Norrvikens Trädgårdar.

Förra året firade Norrvikens Trädgårdar 100 år – den har också blivit utsedd till Sveriges vackraste park. Swean Ingrid berättade initierat om parken och dess upphovsman Rudolf Abelin – om hur han köpte marken, om hans visioner och arbete. Vårt

besök blev extra personligt genom att vår ÅSK:a Marianne Forssblad var med oss och berättade om sin sommar som guide i trädgården för många år sedan. Likaså fick vi höra lite "inside information" från Ingrid om de hot om förändringar som trädgården står inför. Just denna dag hade man också ett möte med trädgårdens kände ledare, Tage Anderson, om hans framtid. Resultatet är känt – han avgår. Ni kan läsa mer om detta på sajten: www.raddanorrvikenstradgardar.se

Det blev en härlig promenad för oss i den fina grönskan. Som en oas bortom alla världsliga ting ligger den där, med sina räta vinklar, sina dalar och omgärdande träd. Väl tillbaka i Båstad fick vi en god lunch på restaurang Sand. En reporter anlände och intervjuade vår Internationella ordförande. När reportern träffade Åsa-Lena sade han "hej fröken" till henne; han hade varit hennes elev en gång i Stockholm!

Det blev nog en hel del shoppande i Båstad på eftermiddagen; vi träffade på Sweor både här och där. Att gynna sponsorer kan vara både givande och roligt!

Äppelgårdens Golfklubb är inte så stor och varje hörn hade använts för att duka upp till alla Sweorna. Alla var festklädda och på strålande humör, förstås – trots att faktiskt några regndroppar föll under cocktailtimmen. All maten kom från Bjärehalvön

och var verkligen utsökt. Har vi någonsin ätit så gott någon Sverigemiddag? Bjärekycklingen vi fick till huvudrätt var härligt mör och smakrik. Både mat och dryck serverades generöst. Vår Internationella Ordförande höll tal och tryckte lite extra på hur viktiga SWEAs Sverige-avdelningar är. Ja, hur skulle vi annars kunna ha Sverigemiddagar – till exempel?

Litteraturstipendiatet

För mig som för många andra är stipendieutdelningen – och utdelandet av utmärkelsen SWEA Årets Svenska Kvinna - höjdpunkten på SWEA-året. Först ut var Ulrika Wesslau, som presenterade årets litteraturstipendiat, Yuliana Grigoryeva från Sankt Petersburg. Yuliana berättade på perfekt svenska om sina studier (se separat avsnitt på hemsidan för mer information om stipendiat och ÅSK), hon fick sitt diplom och sin check och så fanns där plötsligt en man vid hennes sida. Han "sjöng henne till" med en specialkomponerad visa; Yuliana blev nog lite generad över uppvaktningen men såg verkligen glad ut. Både över att bli firad och över pengarna, förstås – de möjliggör ju faktiskt att planer går att genomföra som förut kanske varit mer av drömmar än något annat. Det är inte utan att man känner sig ganska stolt att vara Swea vid ett sådant här tillfälle.

Det interkulturella stipendiatet

Mottagaren av Agneta och Gunnar Nilssons stipendium för studier i interkulturella relationer heter Kajsa Hallberg. Hon presenterades av Elisabeth Alsheimer. Eftersom Kajsa studerar i Ghana var hon iklädd en typisk dräkt från detta land; hon började med att komma ihåg Agneta Nilsson – vår grundare och stipendiets stiftare – med några fina gåvor från sitt nya afrikanska hemland. Kajsa kommer att kunna fortsätta sina studier i ytterligare flera år i Ghana nu – stipendiepengarna räcker långt. Även Kajsa fick en specialvisa sig tillsjungen. Kajsa strålade verkligen och mor och far som var närvarande såg ganska tagna ut.

Årets svenska kvinna 2007

För Marianne Forssblad, årets ÅSK:a är år 2007 ett händelserikt år; vad sägs om att bli ÅSK:a, få kungamedalj, lämna driften av sitt livsverk, museet i Seattle till någon annan efter decennier, flytta till Laholm och som kronan på verket gifta sig! Sällan har vi sett en så glädjestrålade ÅSK:a – och att hon

njöt av att få en snygg karl sjunga en alldeles egen sång till henne talade hon om för oss!

Kvällen var inte slut än, flera tal, underhållning av 2 kyrkoherdar!!, lotteri med fina vinster och avtackning förstås av hela festkommittén. De var många som arbetat mycket med denna fest. Gun Björklund är en enastående kvinna – en enastående Swea! Cool mitt i allt, alltid vänlig, effektiv, håller reda på allt och med härlig humor. Vi älskar dig, Gun! Efter en sådan fest var det svårt att kravla sig upp ganska tidigt nästa morgon för en utflykt till Danmark. Vi åkte färja över Öresund och besökte först Karen Blixens Rungstedlund. Jag hade själv aldrig varit där förut och njöt av den fina visningen, där man fick se och höra mycket om Karen Blixens liv och författarskap. De vackra blomsterbuketterna imponerade på mig och jag gjorde tappra försök att reproducera när jag väl var hemma i Falsterbo igen. Asymmetriska, är ledordet. Så kom den nämnda varma – och goda - lunchen på en typisk dansk kro; vi såg på Arne Jacobsens "Vita Stad", norr om Köpenhamn (från bussen) och stannade för kaffe och bullar någonstans längs den här vackra öresundskusten. Väl tillbaka i Helsingör var jag tvungen att avvika; en liten tur runt i Helsingör var på gång för resten av "gänget".

Oj, vilka intensiva, välfyllda och roliga dagar! Västerås, här har ni lite att leva upp till! Vi ses där nästa år!

Ninni Pettersson Wästberg